

[H. C. Toft.]

forslaget kunne få en henstandsordning. Hvis den senere kommer til at ligge i en mellemzone, skal ejeren udbetale beløbet i det øjeblik, ejendommen kommer ind i mellemzonen, uden at ejeren er anderledes stillet, end han var før; han kan stadig væk kun drive ejendommen som landbrugsejendom. Jeg vil derfor gerne anmode indenrigsministeren om at vise os imødekommenhed på dette område. Vi mener, at det vil være forkert ikke at gøre det.

Jeg vil endelig her som ved tidligere lejligheder gerne udtale et ønske om, at alle jorddyrkende erhverv behandles ens; hermed tænker jeg på, at skovene kommer ind under de samme vilkår som landbrug, gartneri, frugtplantager og planteskoler.

Med disse bemærkninger vil jeg sige, at vi gerne vil medvirke til en udvalgsbehandling. Jeg forstår det sådan, at man fra flertallets side mener, det er nødvendigt at få lovforslaget hurtigt igennem; det er jo også rimeligt, for at kommunerne snart kan blive klar over, hvordan forholdene ligger. Endvidere er det vel også en nødvendighed af hensyn til de embedsmænd, der skal udarbejde de vurderingsregler, der skal gælde i mellemzoner, og de vurderingsregler, som skal gælde i tilfælde, hvor man vil undtage visse ejendomme fra at få nedslag, fordi hele arealet ikke er landbrugsjord, men grusgrave og fiskedamme m. v.; i sådanne tilfælde er det nødvendigt, at man hurtigt kommer i gang. Jeg håber, at man under udvalgsbehandlingen vil imødekomme vore synspunkter på visse områder, men vor endelige stilling til lovforslaget vil være afhængig af, hvilken imødekommenhed der vises os.

Poul Dam: Dette lovforslag ser folketinget jo for tredje gang, og jeg forstår meget vel, at man nu ønsker det gennemført. Vi er også kommet i noget af en tvangsstilling af hensyn til kommunerne. For at budgetlægningen kan ske forholdsvis hurtigt, skal vi helst have lovforslaget gennemført inden jul. Det er jo også kendt for enhver, at vi må have en ny ordning; den midlertidige ordning fra sidste år udløber automatisk, så man kan ikke uden videre gå tilbage til det, man havde.

Om lovforslaget, sådan som det foreligger,

har vi haft lejlighed til at udtale os tidligere, og jeg skal ikke gentage så forfærdelig meget af det. Den frihed, kommunerne nu får, er jo på mange måder en naturlig konsekvens af tidligere vedtagne love og folketingsbeslutninger, og det kan vi godt tiltræde.

Hr. H. C. Toft var bekymret over, at man kunne risikere, at det nu blev dyrere at bo, fordi kommunerne kunne pålægge også udlejningsejendomme forøgede grundskatter. Uanset at det ikke umiddelbart kommer denne lov ved, må man sige, at det jo kun sker, for så vidt man opretholder den regel, vi i øjeblikket har om, at grundskatterne uden videre kan overvælttes på lejerne. Det er en regel, der kom på et tidspunkt, da huslejen var frosset fast, og der kunne jo være megen mening i, nu da vi har fået en vurdering, som giver husjerne betydeligt forøgede indtægter, at sige, at nu mangler forudsætningen, og nu er den gamle regel om, at grundskatterne skal overvælttes på lejerne, ikke mere rimelig, men skal afskaffes. Det vil vi nok fra vor side komme tilbage til i forbindelse med lejeloven.

Hr. Alfred Bøgh omtalte hele spørgsmålet om amtskommunernes indtægtsmuligheder, skatter af forskellig art og den påligning på sognekommunerne, som amterne kan foretage. Jeg skal ikke gå nærmere ind på det, men jeg tror, at det er væsentligt at komme ind i en fordomsfri og ganske grundig drøftelse af hele spørgsmålet om udgifts- og indkomstfordeling mellem de offentlige kasser, altså også mellem sognekommuner, amtskommuner og statskassen, i de kommende år. Der er meget af diskussionen her, som foregår med lidt for mange gamle faktorer, som noget, man tager for givet. Der kan være megen rimelighed i at begynde forfra med mange af disse spørgsmål.

Flere af de andre ordførere har nævnt problemet med de vanskeligt stillede kommuner, og netop dette problem gør jo, at man måske må tage hele spørgsmålet om kommunernes selvstændige økonomi op til behandling på en ny måde. De allerfleste kommuner vil jo i hvert fald selv mene, at de er vanskeligt stillet. Hvor er grænserne? Der er en række ting, der må drøftes på dette område.

Vi har fra venstres og de konservatives